

Kaubamaja

KAUBAMAJA

teatri peatoetaja

153. hooaeg

Trükitud keskkonnateadlikus trükiettevõttes Ecoprint

TÕNIS KAUMANN

Kaubamaja

TRAGIKOOMILINE OOPER
KAHES VAATUSES

The Mall

A TRAGICOMICAL OPERA
IN TWO ACTS

MAARJA KANGRO LIBRETO

LIBRETTO BY MAARJA KANGRO

ESIETENDUS 19. AUGUSTIL 2022 SADAMATEATRIS

PREMIERE ON AUGUST 19TH 2022 AT THE HARBOUR THEATRE

Muusikajuht ja dirigent / Musical Director and Conductor

Risto Joost

Dirigendid ja koormeistrid/ Conductors and Chorus Masters

Aleksandr Bražnik, Kristi Jagodin

Lavastaja / Director Liis Kolle

Kunstnik / Set and Costume Designer Kalle Aasamäe

Valguskujundaja / Lighting Designer Imbi Mälk

Liikumisjuht / Choreographer Marika Aidla

Lavastaja assistent / Director's Assistant Aivar Kallaste

Koori kontsertmeister / Chorus Rehearsal Pianist Katrin Nuume

Kontsertmeistrid / Rehearsal Pianists Katrin Nuume, Piia Paemurru

Tiitrid tõlkis / Translation of surtitles by Pirjo Jonas

Inspitsient / Stage Manager Aime Roosileht

Osades / Cast

LINDA

Pirjo Jonas või/or Maria Listra (külalisena/guest)

ENN

Simo Breede või/or Alvar Tiisler (külalisena/guest)

GUGLIELMO

Raimonds Bramanis (Läti Rahvusooper) või/or Hisatoshi Nezu

ÜLIÕPILANE / STUDENT

Taavi Tampuu (külalisena/guest)

PIRET

Karmen Puis või/or Sandra Laagus (külalisena/guest)

NAABER / NEIGHBOUR

Rasmus Kull või/or Oliver Timmusk

ERIÜKSUSLASTE PEALIK, OLEND / CHIEF OF COMMANDO, CREATURE

Aivar Kallaste

OSTJAD JA ERIÜKSUSLASED / SHOPPERS AND COMMANDOES

Helen Nõmm või/or Helen Hansberg, Helen Hansberg või/or Grete Oolberg,
Oliver Timmusk või/or Hisatoshi Nezu, Ruudo Vaher või/or Egon Laanesoo

Vanemuise ooperikoor / Vanemuine Opera Chorus

Vanemuise sümfooniaorkester / Vanemuine Symphony Orchestra

Kaubamaja: diskreetne kobrutis.
Raamatud, sokid, tomatid ja munad
kartesiaanlikus selguses.
Kui ma siia pommi paneksin,
milline organ
plahvataks
minus eneses?

Maarja Kangro, „Tule mu koopasse, mateeria“, 2007

Maarja Kangro:

Risto Joost ja Voces Musicales tellisid loo Tõniselt, Tõnis tellis libreto minult ja kõik see oli juba õige ammu, 2005. aasta sügisel. Algul tellis Voces Musicales lühiooperi, millest praeguseks on saanud loo teine vaatus. Elasin libretot kirjutades lühiajaliselt Itaalias ja Tõnis soovis, et kirjutaksin ühe tegelase partii itaalia keeles, et saaks viljelda kaunist iroonilist *bel canto*'t.

Liis Kolle:

Viisteist aastat tagasi oli meil mõte teha lavastus Tallinna Kaubamaja ukse ees. Mille peale suures õhinas ei mõtle, on asjaolu, et proovi tuleb teha öösiti. Päeval käib kauplemine. Ja see ei ole Viru Keskusele või Tallinna Kaubamajale mingi argument, et tehakse suurt kunsti. Kaubelda on ikka vaja. Ostmist võib selles mõttes ka rituaalina käsitleda.

Tõnis Kaumann:

Meie ooperi muusika ongi natuke nagu kaubamaja. Ühes riulis on pesupulber, aga siin on tärpentiin ja seal on hoopiski mingid riided. Muusikastiilid käivad paljuski tegelastega kaasas. Näiteks itaallasest tegelane Guglielmo laulab *bel canto*'t. Ja mõne tegelasega on kaasas teistsugune stiil, eks need mõjutused olid kirjutamise ajal erinevad.

Kalle Aasamäe:

„Kaubamaja“ lavakujundus sündis koostöös lavastajaga ning kaasas minu nägemust sellest, milline on tänapäevane kaubamaja. See on nagu labürint, kuhu sisse sattudes on väga raske välja saada. See imeb su endasse ning sa kaotad oma identiteedi.

Liis Kolle:

Teoses endas on palju sotsiaalset närvi ja samas ka koomikatunnetust, aga ma ei näe otseselt, et midagi pilaks pöörataks. Me näeme seal küll ekstreemseid, aga väga inimlikke tüüpe. Koomika tekib tihti situatsioonist või kontekstist, näiteks kui ooperimaailmast pärit itaallane Guglielmo põrkub sajandeid hilisema reaalsusega. See ei ole tegelikult groteskne. See on kahe maailma või kahe kultuuri põrkumine, millest võib samamoodi sündida uus kvaliteet.

Maarja Kangro:

Mulle andis inspiratsiooni tüüpiline ebameeldiv olmeolukord: istud kaubanduskeskuse parklas, ootad, et keskuse uste vahelt ilmuks inimene, keda oled lubanud sõidutada, aga no ei tule teda! Möödub pool tundi, nelikümmend minutit, telefon ei vasta, inimene on end ostude keskele ära unustanud. Siis hakkasin kujutlema, et kaubanduskeskus ongi tohutu gravitatsioonikese,

omamoodi must auk, kust ei välju enam miski. Mulle kangastus kaubamaja, mille udest saab ainult sisse minna: kes läheb, see ka jääb. Milline metafoor, eks ole! Nullindad olid ka majandusbuumi ja kiire inflatsiooni aeg, mis sünnitas kultuuriinimestes tublisti kriitilist meelt, nii sotsiaalselt kui ka ökoloogilisest aspektist. Ögard-kaubamaja juures tundus mulle efektne ka see, et me ooperis toimuvaid dramaatilisi sündmusi, seda, mis kadunud tegelastega tegelikult juhtub, õigupoolest ei näe. Kaubamaja on seal laval nagu suur mõistatus.

Liis Kolle:

Kaubamaja on väga vajalik asi. Teatud tingimustel meeldib mulle väga seal käia. Siiski mõtlen ikka kolm korda, enne kui kaubanduskeskusse või suuremasse toidupoodi lähen, sest ma tean, et niipea ma sealt välja ei saa. Jooksen ringi ja saan seal sinepit või ei tea mida otsides oma päevased 10 000 sammu täis. Vahel õnnestub käia poes tööpäeva hommikul; see on tõesti suur elamus. Müüjad on kõik värsked ja põlevad soovist mind aidata, võtavad käekõrvale ja leiavadki mulle need tooted, mida vaja.

Ega kaubamaja iseenesest ei ole midagi halba. Sõltub sellest, kuidas inimesed millessegi suhtuvad või kuidas nad seda kasutavad. Mulle meeldivad reaalsed poed, mulle meeldib päris inimestega suhelda ning poes kaupa vaadata ja katsuda. Mida väiksem ja inimhõõtmelisem pood, seda parem.

Tõnis Kaumann:

Eks kaubanduskeskus olegi ju nagu tänapäeva pühamu. Kirikus on nii, et jumalateenistust ei tohi segada. Kaupluses on ka nii, püha toiming peab toimuma.

Kalle Aasamäe:

Ma püüan kaubamajadest suure kaarega mööda käia, sest kogu see virr-varr ajab pea ringi käima. Lisaks on tänapäeva kaubamajad eelkõige naistele orienteeritud. Pean silmas seda, et meeste osakonnad on tavaliselt alati kuskil kõrgematel korrustel ning tagapool.

Maarja Kangro:

Ka mina ei saa oma praeguses elus ilma kaubanduskeskusteta hakkama, nii et neid demoniseerida oleks variserlik. Keskkonna- ja kliimakriisi silmas pidades on nad muidugi üks kahtlane koht, tarbimishade koondumispunkt ja küttekolle. Kaubamaja on ligitõmbav, kuna pakub nii palju valikuid, tekitab nii palju kujutlusi ilusast lähitulevikust. Mõistan, mismoodi see erutab, kui näed paljusid asju, mis on jagatud kategooriatesse. Kui näed suures koguses erinevaid kingi, spordi-

särke, kõrvarõngaid, veinipudeleid, tekib erutus, mis pole väga teistsugune sellest, mille tekitab vaatepilt suurest hulgast raamaturiilutest. Palju on erinevaid keeli, mida võiks õppida, palju linnu, kus võiks käia. Asjad vitriinides, riulitel ja kaubasalongides (kohvimasin! magamiskott! vutimunad!) äratavad kujutlusi tulevikusituatsioonidest, mis üksteisest erinevad ja üksteisega ikkagi ka sarnanevad. Kui palju staatust ja tähendust on kaupadesse kätketud! Kõiki neid ihamehhanisme saab kurjasti ära kasutada, inimene võib vabalt nende ohvriks langeda, ostude ja tootmisega arutult maailma saastada. Ja viimaks iseennast rahaliselt või ajaliselt laostada.

Et minus ei ärkaks see loom, kes liialt varub või arutult kujutleb, olen vahel püüdnud vähemalt toidupoea teha nii, et lähen sinna 10 minutit enne sulgemist, kahman kähku vajaliku, kogu lugu.

Maarja Kangro:

Risto Joost and Voces Musicales ordered the music from Tõnis, Tõnis ordered the libretto from me, and all of this was a long time ago, in autumn 2005. At first, Voces Musicales ordered a short opera, which has now become the second act of the story. I was living in Italy for a short time while writing the libretto and Tõnis wanted me to write a character's part in Italian so that the beautiful and ironic *bel canto* could be used.

Liis Kolle:

Fifteen years ago, we had the idea to do a production in front of the Tallinn Department Store. Of course, what didn't occur to us was that the rehearsals would have to be at night. There is trading during the day. And making great art is not an argument for the Viru Centre or Tallinn Department Store. They still need to trade. Shopping can be regarded as a ritual in this sense.

Tõnis Kaumann:

The music of our opera is somewhat like a department store. There is washing powder on one shelf, the turpentine is here and there are some clothes over there. Musical styles often go hand in hand with the characters. For example, the Italian character Guglielmo sings *bel canto*. And some characters have a different style, so the influences were different at the time of writing.

Kalle Aasamäe:

The set design for *The Mall* was created in collaboration with the director and included my vision of what a modern department store looks like. It is like a labyrinth – very difficult to leave once you get in there. It sucks you in and you lose your identity.

Liis Kolle:

There is a lot of social edginess in the work itself, and a sense of comedy at the same time, but I don't see anything being turned into a laughingstock. The characters we see are extreme, but also very human. Comedy often stems from a situation or context, like when Guglielmo, an Italian from the opera world, clashes with the reality of centuries later. It's actually not grotesque. It is a collision of two worlds or two cultures, from which a new quality can be born.

Maarja Kangro:

I was inspired by a typical unpleasant situation: you're sitting in the car park of a shopping centre, waiting for the person you promised to give a lift to come out of the doors, but there is no sign of them! Half an hour goes by, forty minutes, there's no answer on the phone, the person has become completely carried away by shopping. Then I started to imagine that the shopping centre was a huge centre of gravity, a kind of black hole from which nothing can escape. I was reminded of a department store with only a way in: who goes, stays. What a metaphor, isn't it! The noughties were also a time of economic boom and rapid inflation, which generated a great deal of critical thinking among people of culture, both socially and ecologically. Another thing I found striking about the devouring department store was that we don't actually see the dramatic events in the opera, what actually happens to the lost characters. The department store is like a big mystery on that stage.

Liis Kolle:

A department store is a very necessary thing. Under certain conditions, I really like going there. However, I still think three times before I go to a shopping centre or a big grocery store, because I know I won't get out of there anytime soon. I run around looking for mustard or I don't know what and clock up my 10,000 steps for the day. Sometimes I manage to go shopping on a weekday morning; it's a real treat. The sales staff are all fresh and eager to help me, they take me by the hand and find me the products I need.

There is really nothing wrong with a department store in itself. It depends on how people feel about something or how they use it. I like real shops, I like interacting with real people and seeing and touching things in the shop. The smaller the shop is, the better and more humane it feels.

Tõnis Kaumann:

Isn't a shopping centre like a modern-day shrine? In church, you must not disturb the service. It's the same in a shop, the sacred act must take place.

Kalle Aasamäe:

I try to avoid department stores as much as possible, because all the clutter makes my head spin. Also, today's department stores are primarily aimed at women. What I mean is that the men's departments are almost always somewhere higher up and in the back.

Maarja Kangro:

I can't get by without shopping centres in my current life either, so to demonise them would be hypocritical. They are, of course, a dubious place to be in the face of the environmental and climate crisis, a rallying point and a hotbed of consumption. A department store is attractive because it offers so many choices, so many visions of a beautiful future. I understand how exciting it is when you see a lot of things divided into categories. When you see a large variety of shoes, sports shirts, earrings, wine bottles, you get a thrill not that different from the one you get when you see a large number of bookshelves. There are so many different languages to learn, so many cities to visit. The things in display cases, on shelves and in showrooms (coffee machine! sleeping bag! quail eggs!) evoke images of future situations that are different from each other and yet also similar. How much status and meaning is embedded in goods! All these mechanisms of desire can be exploited maliciously, people can freely fall victim to them, pollute the world senselessly with their purchases and production. And finally ruin themselves financially or in terms of time.

So as not to awaken the animal in me that hoards too much or imagines mindlessly, I've sometimes tried to at least shop for groceries by going to the shop 10 minutes before closing time, quickly grabbing what I need, and that's it.

Guglielmo, „Kaubamaja“ libreto, I vaatus:

LÕPMATUS

Ikka armas on mulle üksik kungas
ja ka see hekk, mis suures osas varjab
mu pilgu eest kaugema silmapiiri.
Ent istudes ja silmitsedes hakkab
ääretuid maid ja üleinimlikku
vaikust ta taga kujutlema, nii et
süda peaaegu ehmub. Ja kui kuulen
tuult sahistamas okstes, võrdlen seda
häält siin tolle lõpmatu vaikusega
ja mulle meenub igavik ja surnud
aastaajad, ja aeg, mis on käes praegu
ja elab, ja ta helid. Nõnda selles
tohutuses upub ära mu mõte:
ja mõnus on ses meres põhja minna.

Giacomo Leopardi, „Valitud teosed“, tõlkinud Maarja Kangro

Linda, „Kaubamaja“ libreto, I vaatus:

„Maailmaturu ekspluateerimisega on kodanlus muutnud kõigi maade
tootmise ja tarbimise kosmopoliitiliseks. Reaktsionääride suureks meele-
härmiks on ta kiskunud tööstuse jalge alt rahvusliku pinna. Ürgvanu rah-
vuslikke tööstusharusid on hävitatud ja neid hävitatakse iga päev. Neid
tõrjuvad välja uued tööstusharud, mille loomine saab kõigi tsiviliseeritud
rahvaste eluküsimuseks, tööstusharud, mis ei töötle enam kohalikku
toorainet, vaid kõige kaugemaist maadest toodavat toorainet, ja mille

tooteid ei tarbita üksnes omal maal, vaid kõigis maailmajagudes. Vanade, oma maa saadustega rahulduvate vajaduste asemele tekivad uued, mille rahuldamiseks vajatakse kõige kaugemate maade ja kõige erinevamate kliimade saadusi. Vana kohalik ja rahvuslik endassesulgumine ning oma toodetega rahuldumine asendub rahvaste igakülgse läbikäimisega ja igakülgse vastastikuse sõltuvusega. Ja seda niihästi materiaalses kui ka vaimses tootmises. Eri rahvaste vaimusünnitused saavad kõigi ühisvaks. Rahvuslik ühekülgsus ja piiratus muutub üha enam võimatuks ning paljudest rahvuslikest ja kohalikest kirjandustest kujuneb üks maailmakirjandus.“

Karl Marx ja Friedrich Engels, „Kommunistliku partei manifest“

Guglielmo, „Kaubamaja“ libreto, II vaatus:

Noh, tule lohuta mu nuttu.

*

Sina, kelle suu
on meest magusam,
sina, kes sa kannad
südames suhkrut,
ära ole, mu rõõm, minuga julm;
näita end mulle vähemalt, mu kallid arm!

*

Läheme, läheme, mu kallim, kosuma vaevadest.

Wolfgang Amadeus Mozart, Lorenzo Da Ponte, „Don Giovanni“

Guglielmo, "The Mall" libretto, Act I:

THE INFINITE

This lonely hill was always dear to me,
and this hedgerow, which cuts off the view
of so much of the last horizon.
But sitting here and gazing, I can see
beyond, in my mind's eye, unending spaces,
and superhuman silences, and depthless calm,
till what I feel is almost fear. And when I hear
the wind stir in these branches, I begin
comparing that endless stillness with this noise:
and the eternal comes to mind,
and the dead seasons, and the present
living one, and how it sounds. So my mind
sinks in this immensity:
and foundering is sweet in such a sea.

Giacomo Leopardi, "The Poems", translated by Jonathan Galassi

Linda, "The Mall" libretto, Act II:

"The bourgeoisie has through its exploitation of the world market given a cosmopolitan character to production and consumption in every country. To the great chagrin of Reactionists, it has drawn from under the feet of industry the national ground on which it stood. All old-established national industries have been destroyed or are daily being destroyed. They are dislodged by new industries, whose introduction becomes a life and death question for all civilised nations, by industries that no longer work up indigenous raw material, but raw material drawn

from the remotest zones; industries whose products are consumed, not only at home, but in every quarter of the globe. In place of the old wants, satisfied by the production of the country, we find new wants, requiring for their satisfaction the products of distant lands and climes. In place of the old local and national seclusion and self-sufficiency, we have intercourse in every direction, universal inter-dependence of nations. And as in material, so also in intellectual production. The intellectual creations of individual nations become common property. National one-sidedness and narrow-mindedness become more and more impossible, and from the numerous national and local literatures, there arises a world literature."

Karl Marx and Friedrich Engels, "Manifesto of the Communist Party"

Guglielmo, "The Mall" libretto, Act II:

Come to console my lament.

*

You whose mouth
Is sweeter than honey,
You whose heart
Cradles sweet desires!
Do not, my beloved, be cruel to me!
At least let me see you, my loved one!

*

Come, my dear, let's enjoy ourselves!

Wolfgang Amadeus Mozart, Lorenzo Da Ponte, "Don Giovanni"

Tööstuskaupade kauplustest enim ehk 87% suurenes müügitulu tekstiilitoodete, rõivaste ja jalatsite kauplustes. Müügitulu suurenes veel 56% muudes spetsialiseeritud kauplustes, kus kaubeldakse peamiselt arvutite ja nende lisaseadmete, raamatute, sporditarvete, mängude, mänguasjade ja muuga, 55% muudes spetsialiseerimata kauplustes, kus on ülekaalus tööstuskaubad (nn kaubamajad), 43% kasutatud kaupade kauplustes, kioskites, turgudel ja otsemüügil, 29% majatarvete, kodumasinade, rauakaupade ja ehitusmaterjalide kauplustes ning 9% apteekides ja kosmeetikatarvete kauplustes. Kui möödunud aasta märtsis osteti tunduvalt rohkem internetikauplustest, siis seekord vähenes posti või interneti teel kaupu müüvate kaupluste müügitulu 13%.

Toidukaupade kaupluste müügitulu suurenes eelmise aasta märtsiga võrreldes 1% ning mootorikütuse jaemüügiga tegelevate ettevõtete müügitulu 22%.

(Statistikaamet, 2022 märtsi andmed)

Eestis on ühe inimese kohta kaubanduspinda umbes 0,75 m², aga iga tallinlase kohta lausa pea 2 m². Ostujõus on Eesti Euroopa riikide hulgas üks viimaseid, aga kaubanduspinna ja elanike suhtarvu poolest edetabeli esimeste riikide seas.

(Tuuli Jõesaar, „Eesti on astumas megasuurte kaubanduskeskuste ajastusse“, *Ärileht* 13.07.2017)

Sõna „kaubanduskeskus“ on ajale jalgu jäänud – tegemist ei ole pelgalt kaupade müügi- le orienteeritud ostukoha, vaid tõmbekeskusega, kuhu tullakse eri teenuseid tarbima ning meelelahutust otsima. Kõige selle muu osa järjest kasvab – uutes arendustes ja laiendustes on suur rõhk toitlustusel, meelelahutusel ning vaba aja veetmisel. Liigutakse uutele jahimaadele ning püütakse keskustesse meelitada kliente, kes muidu sinna ei satu. Soovitakse, et kliendid veedaksid keskkuses rohkem aega – käiksid näiteks kinos või trennis.

Uute oludega kohandumisel on võtmeroll õigel positsioneerimisel – igal kaubanduskeskusel tuleks analüüsida, milline on tema sihtgrupi eripära, vajadused ja ootused. Kas igas kaubanduskeskuses on ikka mõtet panustada moekaupadele või on vajadused hoopis teenuste järele?

Keskused võiksid jaguneda laias laastus kaheks: kodu lähedal asuvad mugavuskeskused ning ülelinnalsed meelelahutuskeskused. Esimesest leiab lisaks toidupoole kõik eluks vajalikud

teenused, nagu panga- ja sideteenused, tervishoiuteenused, kohaliku omavalitsuse infopunktid jms. Sellisesse keskusesse on hea tulla nii jalgsi kui ka transpordiga. Meelelahutuskeskused on aga ülelinnalised, mille fookus on suunatud kestvuskauapade müügi kõrval meelelahutusele ning vaba aja veetmisele. Kui nüüd kõige selle valguses Tallinna kaubanduskeskuste tervislikku seisundit kokkuvõtvalt hinnata, saab kindlalt öelda, et täna on nende tervis väga hea. Õigete otsuste korral peaks jätkuma kliente kõigisse keskustesse.

(Kersten Jõgi, „Liiga palju poode?“, *Äripäev* 28.08.2017)

Among industrial goods stores, sales revenue increased the most, i.e. by 87%, in stores selling textile products, clothing and footwear. Sales revenue also increased by 56% in other specialised stores, which mainly sell computers and peripherals, books, sports equipment, games, toys and others, by 55% in other non-specialised stores with a predominance of industrial goods (department stores), by 43% in second-hand shops, stalls, markets and direct sales, by 29% in stores selling household goods, household appliances, hardware and building materials, and by 9% in pharmacies and cosmetics. Whilst in March last year, significantly more purchases were made from online shops, this time the sales revenue of shops selling goods by post or online fell by 13%.

Compared to March a year earlier, the sales revenue of food stores increased by 1% and that of motor fuel retailers by 22%.

(Statistics Estonia, data for March 2022)

In Estonia, there is about 0.75 m² of retail space per person, but almost 2 m² per person in Tallinn. Purchasing power in Estonia is one of the lowest among European countries, but we are among the top countries in terms of retail space and population.

(Tuuli Jõesaar, “Estonia is entering the era of mega-big shopping centres”, *Ärileht* 13.07.2017)

The word ‘shopping centre’ has become outdated – it is more than a place where goods are sold, but a place that attracts people, where they go to consume various services and

seek entertainment. The share of all these other things is growing – new developments and extensions put a strong emphasis on restaurants, entertainment and leisure. They are moving into new hunting grounds and trying to attract customers who would not otherwise go there. They want customers to spend more time at the centre – go to the cinema or to the gym, for example.

Correct positioning is key to adapting to new circumstances – every shopping centre should analyse the specificities, needs and expectations of its target audience. Should all shopping centres really opt for fashion goods, or is there a need for services instead?

Centres could be broadly divided into two types: convenience centres close to home and entertainment centres that attract people from all over the city. In the former, customers find not only a grocery shop but also all the services people need in their lives, such as banking, communications, health services, a local government information point, etc. It is easy to get to such centres on foot or by public transport. Entertainment centres, on the other hand, are citywide places that focus on entertainment and leisure alongside the sale of durable goods. If, in the light of all of this, we now assess the health of Tallinn's shopping centres, it is safe to say that they are in very good health today. If the right decisions are made, there should be enough customers for all centres.

(Kersten Jõgi, "Too many shops?", *Äripäev* 28.08.2017)

ØKOLOGISK

Økologisk. Selles letis on kõik paar korda kallim.

Kikerherned. Kobartomatid.

Armastuseraha.

Ta jääb seisma. Kaunis organism ja kujutus veidi kallimalt: puhtus on alles röövikujärgus kangelase toit ja siit on mõtet osta sel,

keda armastatakse ja kes seda loodabki.

Neitsistujad vastastikku müravad,

väline maailm ja organism, hinna vahe on imepisike

õnnelikule, kes mõtleb pikka mõnusat suhet.

Aga võitlevalt kokku hoida on mõtet samuti vaid sellel,

keda armastatakse ja kes seda loodabki.

Tal on rahaga midagi teha,

kas või teisele õlut osta. Ja imedemaa põllul

puhkeb kaunis kasutusväärtus.

Ilusad punased läätsed.

Ta seisab ikka sealsamas.

Ammu juba pidi kõik see läbi saama,

tulema kriis, krahh, plahvatus!

Mitu põlvkonda peab veel haisema,
eksliku dekoorina surema,
enne kui kõik alla käivad,
enne kui käib pauk?
Kaua veel saab oma õnne valida?
Ta keerutab läätsepakki ja on tige.
„Oleksime vaid aimanud,
et kõik see saab läbi viie minutiga,
oleks Wellingtoni rostbiif maitsenud teisiti, hoopis teisiti.“
Saksa luuletaja arvas nii seitsmekümnendatel.

Aga kaubamaja ees on muru sile nagu samet.
Ikka sõidab rõõmus pereauto parklasse.
Eemalt läheneb suur käru.
Ebaledes tõstab ta looduspuhtad läätsed,
kikerherned ja veini sildiga „*Viticultura biologica*“
punasesse ostukorvi.
„Ma kuulun ju lõpuks mõnes mõttes
kuidagi mingit otsa pidi ka justkui võitjate hulka.
Mul on see kohustus.“

Maarja Kangro, „Heureka“, 2008

Tõnis Kaumann on helilooja. Ta on 1989. aastal lõpetanud Tallinna Muusikakeskkooli kompositsiooni erialal René Eespere õpilasena. 1994. aastal lõpetas ta Raimo Kangro esimese õpilasena Eesti Muusikaakadeemia, kus omandas 2000. aastal Jaan Räätsa juhendamisel ka magistrikraadi. Ta on võitnud kompositsioonikonkursi European Young Composer (1994). Ta on laulnud ansambelis „Linnamuusikud“ ja on ansamblite „Heinavanker“, „Hortus Musicus“ ning „Vox Clamantis“ liige. Kaumanni teoste nimistusse kuuluvad ooperimäng „Pomm“ (2001), lasteoooper „Mina – Napoleon“ (Rahvusoooper Estonia, 2005), laulumäng „Lopi ja Lapi“ (esiettekanne Türi Kevadefestivalil, 2008), samuti mitmed koori- ja orkestriteosed, sealhulgas 2022. aastal Eesti Muusika Päevadeks loodud sümfooniaorkestri teos „City of Angels“ („Inglite linn“). 2022. aasta kevadel sai esiettekande Kaumanni lasteoooper „Naksitrallid“ (Rahvusoooper Estonia).

Maarja Kangro on kirjutanud kaheksa libreto ja muid muusikateoste tekste. Esimese libreto (koostöös Kirke Kangroga) kirjutas ta Raimo Kangro ooperile „Süda“ (Rahvusoooper Estonia, 1999), järgnesid libreto Tõnu Kõrvitsa ooperitele „Mu luiged, mu mõtted“ (2005) ja „Tuleaed“ (2006), tekstid Gavin Bryarsi teosele „Õnne valem“ ning libreto Timo Steineri teostele „Muneja-Kukk ehk Kuked ja Kanad“ (2008) ning „Kaks pead“ (2011). Tõnis Kaumanni „Tartumaa täditütar“ esietendus Vanemuises 2019. Seni viimase libreto kirjutas ta Hongkongi helilooja Tze Yeung Ho ooperile „Minnie“ (koostöös kahe teise libretestiga, 2021). Ta on Nargen Operale tõlkinud ka Joseph Haydni kolme ooperi libreto („Üksik saar“, „Elu Kuu peal“ ja „Armida“, 2004–2005). Aastal 2020 ilmus tema ooperilibretode kogumik „Kaks pead“.

Risto Joost on alates 2020. aasta sügisest Vanemuise teatri muusika-juht ja peadirigent, 2009. aastast Rahvusoooper Estonia koosseisuline dirigent. Ta on juhatanud mitmeid rahvusvaheliselt tunnustatud orkestreid nagu Bergen Filharmoonikud, Veneetsia Teatro La Fenice orkestrit, Peterburi Maria Teatri orkestrit, Sevilla Kuninglikku Sümfooniaorkestrit jt. Eestis olnud Tallinna Kammerorkestri peadirigent (2013–2019), juhatanud Eesti Riiklikku Sümfooniaorkestrit ja teisi. Samuti on Joost seisnud dirigendina mitmete kõrgelt hinnatud kooride ees: Madalmaade Kammerkoor (peadirigent 2011–2015), Leipzigi MDR Raadiokoor (kunstiline juht 2015–2019), Rootsi Raadio koor, Ars Nova Copenhagen jt. Eesti Rahvusringhäälingu muusikatoimetajad valisid Joosti aasta muusikuks 2018 kõrgete väärtuste kandmise ja edasiandmise eest muusikas. 2006

ja 2016 pälvis Eesti Muusikanõukogu helikunsti sihtkapitali aastapreemia, 2011 Vabariigi Presidendi Kultuurirahastu noore kultuuritegelase preemia ning 2022 Eesti Teatriauhindade muusikaauhinna.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Aleksandr Bražnik on lõpetanud L. Revutski nim Tšernigivi muusikakooli koorijuhi erialal (2003), lisaks täiendanud end magistrantuuris koorijuhi ja laulja-pedagoogina P. Tšaikovski nim Ukraina Muusikaakadeemias (2003–2008). Aastal 2020 omandas Paul Mägi juhendamisel orkestridiregeerimise magistrikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Ta on olnud Ukraina Raadio juures tegutseva P. Maiboroda nim akadeemilise koori koormeister (2009–2010) ja Ukraina akadeemilise folkloor-etnograafilise ansambli „Kalina” dirigent ja peakoormeister (2010–2014), samuti kooriartist Rahvusoperis Estonia (2014–2021), kus esitas muuhulgas José Cura dirigeerimisel Sidi rolli Puccini ooperis „Tütarlaps kuldsest läänest”. Bražnik on osalenud Arvo Volmeri, Paul Mägi, Olari Eltsi, Toomas Kapteni, Jüri Alperteni, Pablo Marques Mestre ja Oksana Linivi meistiklassides. Alates 2021. aastast on ta Vanemuise ooperikoori peakoormeister.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Kristi Jagodin Kristi Jagodin on lõpetanud 2013. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kooridiregeerimise eriala magistrikraadiga cum laude professor Tõnu Kaljuste klassis, lisaks täiendanud end orkestridiregeerimise tundides Jüri Alperteni käe all. 2000–2003 oli vahetusüliõpilaseks Göteborgi muusikaakadeemias Artisten, kus täiendas end Gunnar Erikssoni ja Jan Yngwe juures ning õppis rootsi keelt Göteborgi ülikoolis. Kooridiregendina on Kristi Jagodin tegutsenud juba ligi 25 aastat. Aastatel 2014–2020 töötas Londonis, dirigeerides erinevaid koore ning lauldes Londoni Sümfooniakooris (London Symphony Orchestra Chorus) muusikajuht Sir Simon Rattle'i ja koormeister Simon Halsey juhendamisel. Vanemuise ooperikoori koormeistrina tegutseb alates 2021. aastast.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Liis Kolle on ooperilavastaja ning muusika- ja teatriajakirjanik. Ta on lõpetanud koorijuhtimise erialal Tallinna Muusikakeskkooli ning teatri-teaduse magistrina Tartu Ülikooli, õppinud Helsingi ülikoolis teatri- ja kirjandusteadust, Viljandi Kultuurikolledžis teatrikunsti ja kirikumuusikat ning lõpetanud Berliinis Hanns Eisleri nimelise Muusikakõrgkooli muusika-teatri lavastajana. Kolle on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia ooperistuudio lavastaja ning on Saksamaal töötanud ülikooli õppejõuna ning teatrites turunduse ja kommunikatsiooni alal, samuti dramaturgina. Lavastajana debüteeris ta aastal 2002 Vanemuises Lortzingi ooperiga „Salakütt“, 2003. aastal järgnes samas Rossini „Sevilla habemeajaja“. Lavastusi: Vihmandi „Armastuse valem“ (Rahvusopera Estonia, 2008) ja Rossini „Sinjoor Bruschino“ (Rahvusopera Estonia, 2004), Haydni „Üksik saar“ (Nargen Opera, 2006) ja Beethoveni „Fidelio“ (Nargen Opera, 2007), Varrese „Käidi ja külvati varjude seemneid, sest valgus hakkas võrsuma“ (Eesti Muusika Päevad, 2016), Wagneri „Tristan ja Isolde“ (Vanemuine, 2022), Kozlova-Johannese „söövitab.tuhk“ (Theatrum, 2022) jt.

Kalle Aasamäe on lõpetanud Moskvas Slava Zaitsevi moekooli ning on spetsialiseerunud rõivaste disainimisele, alates 2010. aastast kaubamärgi Kalle HT vahendusel. Esinenud autorikollektsioonidega Venemaal, Saksamaal, Prantsusmaal, Lätis, Indias. Tegutsenud õppejõuna Eesti Kunstiakadeemias ja Tallinna Tehnikakõrgkoolis. Tema side teatriga algas Vanemuises valgustaja ja valguskunstnikuna. Loonud kostüüme mitmetele teatrilavastustele: „12 tooli“ (Rakvere Teater, 2008), „Jane Eyre“ (Rakvere Teater, 2012), „Ära imesta, kui sinu maja süütama tullakse“ (Vene Teater, 2019), „FN“ (Fine 5, 2020), „Ingel“ (Rakvere Teater, 2021).

Marika Aidla on tantsija, tantsuõpetaja ja koreograaf. Aidla lõpetas aastal 1987 Tallinna Balletikooli ning õppis aastatel 2007–2011 Tartu Tervishoiu Kõrgkoolis. 1987 asus ta tööle Vanemuise balletiartistina, teinud ka hulgaliselt liikumisseadeid draama- ja muusikalavastustele Vanemuises, Emajõe Suveteatris ja mujal. Alates aastast 2010 tegutsenud koreograafi ja repetiitorina. Lavastusi Vanemuises: „Neid oli kolm öde“, „Armastusega, Bess“, „Klaver“. Rolle Vanemuises: Constanze – „Don Juan“, Madame Capuletti – „Romeo ja Julia“, Lumekuninganna, Rooside kuninganna – „Pähkli-pureja“, Ema Åse – „Peer Gynt“, Bertalda – „Undiin“, Giselle'i ema – „Giselle“ jt. Ta on teinud tantsuseadeid ja liikumisi lavastustele „Päkapikutajad ja kolekoll“, „Hamlet“, „Daamide õnn“, „Lööke taeva all“, „Hercules“ ja „Pühak“. Aastal 2006 tunnustati Aidlat Torrese-nimelise Vanemuise balletiauhinnaga.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Pirjo Jonas on alates 2010/2011 hooajast Vanemuise teatri koosseisuline solist. Ta omandas 2009. aastal magistrikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ooperilaulu erialal. Lisaks on ta lõpetanud Tartu Ülikooli inglise keele ja kirjanduse erialal. Ta on andnud kontserte nii Eestis kui välismaal ning soleerinud paljude suurvormide ettekannetel. Jonas on üles astunud nii RO Estonia kui Vanemuise teatri lavadel. Rolle: Madame Herz Mozarti „Teatridirektoris“; Titania Purcelli „Haldjakuningannas“; Susanna Mozarti „Figaro pulmas“; Frasquita Bizet’ „Carmenis“; Madeleine Abrahami „Savoy ballis“; Pepi Straussi „Viini veres“; Carlotta Giudicelli Webberi „Ooperifantoomis“; Johanna Sondheimi „Sweeney Toddis“; Linda Donizetti „Linda di Chamounix’s“; Donna Anna Mozarti „Don Giovannis“ jt.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Maria Listra lõpetas aastal 2008 muusika, draama ja kunstide õpetusele spetsialiseerunud Londoni Chigwelli kooli. 2011 lõpetas Londoni ülikooli Royal Holloway kolledži draama- ja teatriõppe erialal. Listra on õppinud ka klassikalist laulu Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Ta on välja andnud kaks sooloplaati. Listra on korduvalt laulnud erinevates kontserdisarjades Eesti suuremates kontserdisaalides. Ta on teinud koostööd ERSO, Soome-Eesti Barokkorkestri ning keelpillikvartettidega Prezioso ja C-Jam, samuti Pille Lille Muusikute fondiga. Listra on osalenud mitmetes teatrilavastustes ning ooperi- ja muusikaliprojektides nii Eestis kui Inglismaal. Rolle: Christine Daaé Webberi „Ooperifantoomis“, Preili Silberklang Mozarti „Teatridirektoris“, Johanna Barker Sondheimi „Sweeney Toddis“, Cosette Schönbergi „Hüljatutes“, Franziska Cagliari Straussi „Viini veres“, Zerlina Mozarti „Don Giovannis“ jt

Simo Breede on alates 2013. aastast Vanemuise teatri solist. Ta lõpetas lauluõpingud Heino Elleri Muusikakoolis. 2009. aastal tegi ta soolodebüüdi Savonlinna ooperifestivalil Keiserliku komissari väikerolliga Puccini ooperis „Madama Butterfly“. 2009–2010 õppis Breede vahetusüliõpilasena Rooma Santa Cecilia Konservatooriumis. 2011. aastal lõpetas magistrantuuri Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Jaakko Ryhaneni käe all. Rolle Vanemuises: Masetto Mozarti ooperis „Don Giovanni“, Markii de Boisfleury Donizetti ooperis „Linda di Chamounix“, Purjus poeet, Coridon ja Bottom Purcelli ooperis „Haldjakuninganna“, Salieri Rimski-Korsakovi ooperis „Mozart ja Salieri“, Johann Massenet’ ooperis „Werther“. Aastal 2009 pälvis Breede Naan Põllu nimelise noorte lauljate stipendiumi. 2012. aastal sai ta Rahvusvahelise Richard Wagneri Ühingu stipendiaadiks.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Raimonds Bramanis on üks Lāti Rahvusooperi esisoliste. 2007. aastal lõpetas ta Lāti Muusikaakadeemia ja aastal 2008 tegi debüüdi Papagenona Mozarti „Võluflöödis“ Lāti Rahvusooperis ja -balletis. Bramanis on esinenud Eestis, Lātis, Leedus, Tšehhis, Saksamaal, Norras ja Hiinas Hong Kongis ning Macaus. 2015. aastal pärjati ta Latvijas Gaze prima ooperisolisti auhinnaga ja 2019. aastal nomineeriti ta parimaks Lāti lauljaks peaosatäitmise eest Imants Kalninši ooperis „Māngisin, tantsisin“. Tema paljude rollide hulka kuuluvad Nemorino Donizetti „L’elisir d’amore’is“, Don Ottavio Mozarti „Don Giovanni“s, Ismaele Verdi „Nabuccos“, Alfredo Verdi „La Traviatas“ ning Faust Gounod’ „Faustis“ jpt.

Hisatoshi Nezu liitus Vanemuise ooperikooriga 2021. aastal. Ta on lõpetanud Tokyo Kunstiülikooli 2013. aastal ning täiendanud ennast Tokyo Nikikai Ooperistuudios, mille lõpetamisel pälvis ka tunnustuse. 2020. aastal astus ta üles Giuseppe rollis ooperis „La Traviata“ Tokyo Nikikai Ooperiteatris. Ta on osalenud Jaapanis mitmetes ooperilavastustes ja kontsertidel. Tema repertuaari kuuluvad tenoripartiid järgmistes ooperites: Mozarti „Cosi fan tutte“, „Don Giovanni“, „Figaro pulm“, „Võluflööd“; Donizetti „Armujook“, „Lucia di Lammermoor“, „Rita“; Verdi „Trubaduur“, „La Traviata“, „Don Carlo“; Puccini „La Bohème“, „Madama Butterfly“; Straussi „Ariadne Naxosel“ jt.

Alvar Tiisler on bariton, kes on rohkem kui poole oma elust olnud seotud Rahvusooper Estoniaga. Alustades teatri poistekooris, on ta hiljem üles astunud nii solistina kui ooperikoori artistina. Solistina on ta osalenud mitmete suurvormide ettekannetes: Bachi „Johannese Passioon“, „Matteuse Passioon“, „Jõuluoratorium“, „Missa h-moll“, „Magnificat“, Händeli „Messias“, „Jefta“, „Theodora“, „Juudas Makabeus“, Mozarti „Reekviem“, Mendelssohni „Elias“, Charpentier’ „Te Deum“ ja Purcelli „Hail! Bright Cecilia“. Solistina on Tiisler esinenud Venemaa Riikliku Kammerorkestri, Iisraeli Kammerorkestri, Israel Camerata, Sinfonietta Riga, Klaipeda Kammerorkestri, Barrocade Ensemble, Tallinna Kammerorkestri ja Eesti Sinfonietta taga. 2019. aasta oktoobris alustas ta koostööd organisatsiooniga MusicAeterna, esitades Mozarti „Reekviemi“ Peterburis, Moskvas, Pariisis ja Baden-Badenis.

Taavi Tampuu on lõpetanud 2001. aastal Karlsruhe Muusikakõrgkooli laulu ja muusikaõpetuse erialal ning 2004. aastal Eesti Teatri- ja Muusikaakadeemia ooperilaulu erialal. Alates 2002. aastast on ta teinud erinevaid rolle Rahvusooperis Estonia ja Vanemuises, viimasteks osatäitmisteks vastavalt Albert Massenet' ooperis „Werther“ ning Masetto Mozarti ooperis „Don Giovanni“ ja Antonio Donizetti ooperis „Linda di Chamounix“. 2019. aasta sügisel astus ta üles Joonasena Rudolf Tobiase „Joonase läheta-mises“ EMTA uue kontserdisaali avapidustustel. Tampuu on olnud tegev oratooriumi- ja kontserdilauljana ning alates 2009. aastast töötab õppejõuna EMTAs ja Heino Elleri Muusikakoolis Tartus.

Karmen Puis on alates 1997. aastast Vanemuise ooperisolist. Puis lõpetas 1993. aastal Heino Elleri Muusikakooli ning 1997 Eesti Muusikaakadeemia. Aastal 2005 omandas ta Eesti Muusikaakadeemias magistri-kraadi (*cum laude*). Õpingute ajal Eesti Muusikakadeemias töötas Puis Eesti Raadio kooris koorilaulja ja solistina. Ta on laulnud soolopartiisid paljudes suurvormides ning andnud arvukalt kammermuusika kontserte erinevate koosseisudega. 2010 pälvis Georg Otsa nimelise preemia, 2011 Aasta vanemuislase tiitli ning 2012 Teatriliidu aastapreemia Elisabetta I ja Hanna Glawari rollide väljapaistva ja kunstiliselt veenva esituse eest Donizetti ooperis „Maria Stuarda“ ja Lehari operetis „Lõbus lesk“ Vanemuise teatris.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Sandra Laagus alustas muusikaõpinguid Hädameeste muusikakoolis viiuli erialal. Tema õpingud jätkusid Tallinna Muusikakeskkoolis esmalt Aino-Marika Riikjärve viiuliklassis, põhikooli järel aga lauluerialal Triin Ella juhendamisel. 2021. aastal lõpetas Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia bakalaureuseõppe klassikalise laulu erialal õpetaja Juhan-Hannes Tralla lauluklassis. Alates 2021. aasta sügisest õpib EMTA magistrantuuris. 2019. aasta sügisel osales ta NordOpera programmi raames Rootsis Drottningholmi Palee Teatris toimunud David Sterni barokklaulu meistrikursusel. Ta on soleerinud nii Drottningholmi Palee Teatri barokkansambli ees kui ka Tallinna Kammerorkestri ees Tallinna Muusikakeskkooli kontserdisarja „Kivimäe virtuoosid“ raames. Ta on täitnud ka Papagena rolli 2022. a kevadel Saaremaal Kuressaares etendunud kogupereoperis „Võluflööt“. 2022. a saavutas ta IV Vabariiklikul vokalistide konkursil III koha.

Rasmus Kull on alates 2008. aastast Vanemuise solist. Ta lõpetas 2011. aastal lauluõpingud Heino Elleri Muusikakoolis, 2014 Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia klassikalise laulu eriala ning jätkab samas koolis magistriõpinguid. 2006 lõpetas ta Tartu ülikooli inglise keele ja kirjanduse eriala ja aastal 2008 Glasgow' ülikooli magistrikraadiga foneetika ja sotsiolingvistika erialal. Kull on osalenud solisti ja kooriartistina Vanemuise muusikavastustes. Rolle: Eddie Menkeni „Nunnad hoos“ ja Sweeney Todd Sondheimi „Sweeney Toddis“; Intendant Donizetti ooperis „Linda di Chamounix“. 2019. aastal sai Rasmus Kull Eesti Teatriliidu muusikapreemia Sweeney Toddi rolli eest Sondheimi muusikalis „Sweeney Todd“ ning Josefi rolli eest Straussi ooperis „Viini veri“.

Information in English is available on www.vanemuine.ee/en

Oliver Timmusk õppis laulma Toomas Volli laulustuudios Pärnus. Alates 2012. aastast töötab Timmusk Vanemuise ooperikooris ning teeb rolle mitmetes muusikalides ja ooperites. Rolle Vanemuises: Intendant Donizetti ooperis „Linda di Chamounix“, solist Veljo Tormise „Eesti ballaadide“ kontsertettekandel, Gaston Menkeni muusikalis „Kaunitar ja koletis“, Putukas ja Uks nr 3 Pajusaare lastemuusikalis „Lotte Unenäomaailmas“, Pepper Anderssoni ja Ulvaeuse muusikalis „Mamma Mia!“, Legles Schönbergi muusikalis „Hüljatud“, Vanaema Aintsi lastemuusikalis „Guugelmugelpunkt-komm“. Lisaks soleerib Timmusk bändides Kognito ning The Masquerade.

VANEMUISE OOPERIKOOR / VANEMUINE OPERA CHORUS

Sopran / Soprano Elin Kaiv, Grete Oolberg, Helen Hansberg, Helen Nõmm, Kaja Ilmjärv,
Luule Veziko, Marika Villemson, Merle Aunpuu, Milvi Luik, Siiri Koodres, Silja Lani

Alt / Alto Eve Kivisaar, Inge Õunapuu, Katrin Kapinus, Kristel Oja, Kristiina Hovi, Lembi-Liis Ebre

Tenor Aleksander Lumi, Edgar Mikkel, Hisatoshi Nezu, Ivar Saks,
Oliver Timmusk, Rainer Aarsalu, Tarmo Teekivi

Bass Alo Kurvits, Artur Nagel, Egon Laanesoo, Elmar Pool,
Kristjan Häggblom, Risto Orav, Ruudo Vaher, Uku-Markus Simmermann

VANEMUISE SÜMFOONIAORKESTRI KOOSSEIS / VANEMUINE SYMPHONY ORCHESTRA

Muusikajuht ja peadirigent / Musical Director and Chief Conductor Risto Joost

Orkestri kontsertmeister / Concertmaster Kristel Eeroja-Põldoja

I viiul / I violin Liam Keneally, Laura Miilius-Koddanipork, Susann-Elisabeth Kisla, Maria Lepnurm,
Vitalij Regensperger, Toomas Hendrik Ellervee, Anne Vellomäe

II viiul / II violin Vlad Câmpean, Sirli Laanesaar, Silja Câmpean, Žanna Toptši, Hille Niilisk-Rees, Juan
José Restrepo Duarte, Triinu Tamm-Raudver

Viola / Viola Kadri Rehema, Svetlana Nukka, Hanno Mait Maadra, Darja Motovilova, Tiina Enniko

Tšello / Cello Lauri Sõõro, Camillo Cabassi, Heli Ilumets, Olga Raudonen,
Marina Peleševa, Kristaps Grinbergs

Kontrabass / Contrabass Linda Viller, Aivar Eimra, Jaanus Roosileht, Rena Selliov

Oboe Anna Šulitšenko, Anastasiia Cherniak, Maimu Kaarde

Fagott / Bassoon Kulvo Tamra, Johanna Tuvi, Stefan Heinrich Kerstan

Löökriistad / Percussions Adam Jeffrey, Alessandro Beco, Ilmar Varjun

Orel ja klavessiin / Organ and Harpsichord Ele Sonn, Margus Riimaa

Orkestri lavameistrid / Orchestra's Stage Technicians Kalev Helmoja, Erik Ivar Haav

Teatrijuht / General Manager Kristiina Alliksaar

Muusikajuht / Musical Director Risto Joost

Balletijuht / Ballet Director Mare Tommingas

Draamajuht / Drama Director Tiit Palu

Lavastusala / Production Department Karis Hindriksoo-Pitsi, Maiken Nõmmoja

Lavameistrid / Stage Technicians Rello Lääts, Risto Hanneste,
Margus Rump, Veljo Rüütli, Raido Kits

Dekoratsiooniala / Stage Set Department Marika Raudam, Mait Sarap, Innari Toome,
Ain Austa, Andres Lindok, Katrin Pahk, Leenamari Pirn, Helen Elbrecht, Terje Kiho,
Armin Luik, Aleksandr Karzubov, Indrek Ots, Mart Raja, Karmo Kiivit, Janek Uuna

Kostüümiala / Wardrobe Department Liisi Ess, Ivika Jõesaar, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk,
Edith Ütt, Ljubov Guzun, Ivi Vels, Kaire Arujõe, Valentina Kalvik, Heli Kruuse, Inkeri Orasmaa,
Olga Vilgats, Irina Medvedeva, Natalja Malinen, Luule Luht, Tia Nuka, Daisy Tiikoja, Elli Nõps,
Anneli Vassar, Marit Reinmets, Juta Reben, Toomas Vihermäe, Ljudmila Nikolajeva

Riietusala / Costume Warehouse Raina Varep, Aive Soosaar, Katariina Talts

Grimm ja soengud / Make Up and Hair Stylists Kelly Treier, Roberta Türkson, Gretel Persidski

Rekvisiidiala / Stage Prop Department Liina Martoja, Kaie Uustal,
Mirka Porrassalmi, Kärt Paasik, Angelika Aun, Annaleena Adamson

Valgusala / Lighting Department Andres Sarv, Imbi Mälk, Madis Fuchs, Jaanus Moor

Heli- ja videoala / Audio-Visual Department Andres Tirmaste, Andreas Kangur, Indrek Asukül

Kavalehe teostus / Program Team:

Tekstid koostasid / Texts by Sven Karja, Kerttu Piliste

Kujundaja / Designer Katrin Leement

Fotod proovist tegi / Photos from rehearsal by Maris Savik

Tekstid tõlkis / Translations by Luisa Tõlkebüroo / Luisa Translation Bureau

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi,
et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAEEX /

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEEX

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,
Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,
Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Koostööpartner

Suvekontserdi peatoetaja

Ametlik hotellipartner

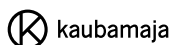

TARTU

KULTUURIMINISTEERIUM

Lavastuse toetaja

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

MARTELL
COGNAC
FONDÉE EN 1715

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA.
ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

TEATRIÕHTU ON SÜNDMUS.
SAABU VÄÄRILISELT.

VAATA KA E-POODI

 kaubamaja

LYDIA
HOTEL

Tõeline Tartu pärl
ootab Sind!

Ülikooli 14, Tartu
www.lydia.ee

vanemuine.ee